

A költő

I.

A szövegszerkesztőhöz ül. Lösszét ír a lapnak.
Majd az öreg írógépen mesét a játszóknak.
Éjjel tollért nyúl és verset teremt az alvóknak.

II.

Fekszik. A szeme nyitva. A toll sem jó. A szó sem.
Csákány és riolit darab. Már félálomban van.
Jelet. Ujjal a homokba. Alszik. Vagy sehogyan.

arteriosclerosis

ha egyenként szedegetve cókókjait
lábujjhegyen szépen elővakodik
az emlékezet
gyere vissza hozzám teremtő képzelet

szeptember

lepke leng a lusta ég alatt
az első holt levél is éjjel
szilvalopó borz szőnyege lesz
de most még peng ég és föld között